

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4181/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Матковић – Стефановић, чланова већа, у парници тужила АА и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Миљковић, адвокат из ..., против туженог Оператора дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ доо Београд, Регионални центар „Југоисток“, Огранак „Електродистрибуција Ниш“, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1502/2019 од 23.10.2019. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1502/2019 од 23.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1502/2019 од 23.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П бр.9559/2013 од 11.09.2018. године, усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужилама на име накнаде материјалне штете исплати: АА 90.190,00 динара за биљне културе, а ББ 197.375,00 динара за биљне културе и 217.054,21 динар за грађевинске објекте са затезном каматом од 11.09.2018. године, као дана пресуђења до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате од 15.08.2013. до 11.09.2018. године, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужилама накнади трошкове поступка од 331.680,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1502/2019 од 23.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П бр.559/2013 од 11.09.2018. године, у усвајајућем делу става првог и у ставу другом изреке. Захтев тужила за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Тужиле су поднеле одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова за предузимање ове правне радње.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Ревизијом се оспорава основ одговорности тужене за насталу материјалну штету на биљним културама и грађевинским објектима изазвану пожаром, чији узрок је варничење на каблу у пределу електричног стуба насталог на делу мреже прикљученог вода у власништву туженог, која зависи од чињеничног стања сваког конкретног спора, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 1. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде штете поднета је 07.11.2013. године, а вредност предмета спора за сваку од тужила као обичних супарничарки (за првотужилу 90.190,00 динара, а за друготужилу 414.920,21 динар).

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела за сваку од тужила као обичних супарничарки очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Захтев тужила за накнаду трошкова састава одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић